

REPORTÁŽ: MLADÍ DOKTOŘI VYRAZILI DO BOJE. OVLIVNÍ TO PÉČI O PACIENTY?

REFLEX

ÚTOK
TERORISTŮ
NA IZRAEL
MĚNÍ
SVĚT

ŽIVOT
NEBO
SMRT

41
9 770862 663002
PŘEDPLATNÉ 42 Kč | 5 Kč 2,50 € | WWW.REFLEX.CZ

V pražském Divadle Komedie probíhá výstava autorčiných nových pláten *Mapa duše a anatomie krajiny*, která končí 10. 12. Do prosince potrvá také výstava v Bím Lounge and Gallery v Dobřichovicích s názvem *Sbírka prapodivných hrdinů*. Na listopad pak Sedlo chystá bilanční výstavu v pražské Galerii Toyen.

FOTO KAROLINA KOBLÉN

„Potřebovala bych malovat pět obrazů denně,“ říká akademická malířka **KLÁRA SEDLO**

Stále mám dětskou radost

Malujete obvykle v sériích. Jaká je ta nejnovější?

Říkám jí *Anatomie duše*. Zobrazuju v ní energii člověka nebo různé duševní stavy. První obrazy z této série jsem představila 4. října na vernisáži v Divadle Komedie, kde jsou zároveň i obrazy, v nichž pracuju s krajinou, do které zapojuju figury. V Dobřichovicích mi běží výstava *Sbírka prapodivných hrdinů*, kam jsem vybrala obrazy z různých sérií. Každá má svůj příběh, svoje hrdiny a vizuální identitu. Vždycky se ponořím do jednoho imaginárního světa a v něm nějakou dobu pracuju.

Vracíte se i k předchozím tématům?

Ano, dokud je ten svět v mé hlavě živý, můžu se do něj vracet. Typicky to dělám s *Voynichovým rukopisem* – středověkým manuskriptem, ve kterém jsou nákreso sto padesáti tajemných rostlin. Já je přemalovávám do realističtější podoby, jak by mohly vypadat, kdyby existovaly. Chci postupně zpracovat všechny. Když jich do-

KLÁRA SEDLO (30) vytváří na plátně vlastní postavy a celé fantastní světy propojuje s realitou. Studium na AVU dokončila před třemi lety, ale už má za sebou desítky výstav u nás i v zahraničí. V říjnu vystavuje na pěti místech, na listopad chystá bilanci posledních deseti let své tvorby a v kursu je i mezi sběrateli.

končím třeba třicet, obvykle je vystavím. V dubnu to bude počtvrté. Čím vás rukopis zaujal?

Už od dětství jsem fascinovaná záhadami, pověstmi, legendami a konspiračními teoriemi. Moje babička v devadesátých letech „žrala“ UFO a měla spoustu tajemných knížek, které jsem si od ní půjčovala. Zůstalo to ve mně. Neznámá to, že záhadám věřím, ale zajímají mě. Je to neznámý svět, který se protíná s realitou. Stejně jako pod pojmem mimozemšťan, tak i pod *Voynichovým rukopisem* si člověk může představit cokoliv: je to pole, které umožňuje imaginaci, aby se rozběhla.

V rámci nových tajemných světů si vymýšlíte i vlastní postavy,

jako je *Úhoří muž* nebo *Jessica Fogbow*. Jací jsou to hrdinové?

I když je na první pohled jasné, že nejsou skuteční, vyprávím o nich, jako by byli. Úhoří muž je superstar, má místo rukou úhoře a dělá s nimi audiovizuální show. Byl slavný v 80. letech, ale vyhořel a v 90. letech se stáhl neznámou kam. Zdokumentovala jsem celou jeho cestu, vytvořila jsem fiktivní výstřižky z novin, kde byly rozhovory s ním nebo plakáty na jeho show, které vypadaly jako skutečné dobové materiály. Diváci tuto hru hráli se mnou a psali Úhořimu muži fanouškovské dopisy. Příští rok chci Úhořimu muži udělat comeback. Plánuju mu uspořádat

nejen výstavu, ale i koncert, kde skutečně vystoupí.

A kdo je *Jessica Fogbow*, o níž vyprávěla vaše výstava v Mariánských Lázních?

Je to v podstatě moje alter ego. Když jsem byla v Londýně, napadl mě příběh o věštkyni. Než jsem jej začala malovat, nejprve jsem ho sepsala. Několikrát do roka se mi stane, že mě samy od sebe začnou napadat věty, a tak si musím sednout a psát, dokud povídku nedokončím. Kromě toho dělám ještě litografické tisky, akvarely, kresby a zkouším i objekty nebo performance. Součastí první výstavy o *Jessice Fogbow*, která probíhala v dubnu v Galerii kritiků a na níž ta nedávna navázala, byla i performance. Rituál odrážel obsedantně-kompulsivní poruchu, kdy herci několik hodin vykonávali sekvenci činností, které neměly smysl. Baví mě překračovat práh obrazu do reality a posouvat příběhy do dalšího stupně. **Jste také součástí hudebního projektu Nemuer. Jakým způsobem se do něj zapojujete?**

Mám ráda hudbu, ale nemám nijak výjimečný hudební sluch. Přitom jsem si ale vždycky přála být součástí nějaké kapely. To se mi teď splnilo, i když trochu jinak – hraju, s nadsázkou řečeno, na štetce a paletu. Celé album je nazpíváno ve staroegyptštině, výslovnost kapela konzultovala s egyptology. Používají i repliky starých nástrojů. Starověký Egypt mě fascinuje už od dětství, a když mi frontman Michal nabídl, jestli bych pro ně nevytvořila vizuální identitu nového alba, neváhala jsem. Vytvořila jsem přebal alba a dodávám podklady pro animaci videoklipu, který bude albem provázet. Bude o cestě člověka podsvětím, jak ji popisuje *Knih mrtvých*. Abychom mohli film dokončit, spustili jsme kampaň na Hithitu. Křest alba by měl být v listopadu.

V listopadu vás čeká ještě další výstava. Co na ní bude?

V Galerii Toyen chystám s kurátorkou Renatou Mužíkovou výstavu, kde polovina budou mé nové práce a druhá polovina takový průřez mou tvorbou za posledních zhruba deset let. Bude to kontrast mých maleb z doby, než jsem nastoupila na AVU, s těmi novými. Takové porovnání, kam jsem se posunula od osmnácti do třiceti. **Jak vůbec vypadaly vaše začátky?**

První výstavu jsem měla ještě na gymnáziu, když mi bylo šestnáct. Bylo to v kavárně na Albertově a zařídila jsem si ji sama. Ještě jsem nemalovala olejem, ale měla jsem tam kresby a pastely. První obraz jsem prodala kamarádovi a živit se uměním jsem začala během studií na AVU.

Studovala jste v ateliéru Michaela Rittsteina a pak u Jiřího Petrboha. Čím vás ovlivnili?

S Michalem Rittsteinem jsme si sedli nejen přístupem k tvorbě, ale byl pro mě inspirativní i v osobní rovině – způsobem myšlení i tím, jak řeší různé situace. Jirka Petrboh vedl ateliér kresby, ale já jsem tam malovala. Přístup k tvorbě máme naopak každý jiný, ale díky tomu vznikly úplně nové podněty a nápady, které mi daly jiný úhel pohledu.

Malujete často autoportréty. Jsou pro vás terapií?

Dřív jsem autoportréty malovala, abych se vyrovnala s těžkými životními momenty. Důvod je ale i čistě praktický – zrcadlo je vždycky po ruce, kdežto shánět ve dvě ráno lidský model na figuru není jednoduché...

Malujete v noci?

Nejlépe se mi maluje večer a v noci, klidně do dvou nebo do tří ráno.

Jak byste popsala svůj styl?

Zařadila bych se asi pod pop-surrealismus, novodobý surrealismus kombinující prvky popkultury. Záro-

veň si myslím, že tíhnu i k symbolismu.

Jakým způsobem vás napadají motivy, které malujete?

Inspirují mě nové vizuální vjemy, které vidím kolem sebe – krajina, tvary objektů, zajímavé kombinace barev... Jsem synestetik, to znamená, že vidím čísla a písmena barevně. Pocity si převádím na barevná schémata, všechno vnímám vizuálně a mám dobrou fotografickou paměť. Pamatuju si přesně momenty, které vidím, napadají mě ale i různé vize. Jdu třeba na tramvaj nebo myju nádobí a z ničeho se mi zjeví celý obraz. Můžu si ho zastavit, prohlédnout si ho, uložit do paměti nebo načrtnout. Moje

paměť unese zhruba pět nápadů na obrazy najednou. Mám plný skicák a z něj si pak nápady vybírám. Frustruje mě, že nestihnu zpracovat všechny. Potřebovala bych malovat alespoň pět obrazů za den, a stejně bych neobsáhla všechny své nápady.

V jedné ze svých sérií pracujete s plyšáky s velkýma blyštivýma očima. Čím vás fascinují?

Vídala jsem je často kolem sebe v obchodech a začaly mě napadat bizarní obrazy, které je obsahují. Přijde mi, že nás tak trochu deformují. Když jsem byla malá, tak nebyly, objevily se až v poslední době. Nejen hračky, ale i dekorace nebo bytové doplňky jsou poslední dobou velmi třpytivé a kýčovitě,

snází se vypadat hezky a vesele. To mi pro dnešní dobu přijde příznačné – všechny předměty se snaží být krásné a blyštivé, abychom jimi zaplnili prázdnotu v nás. **Co považujete za svůj dosud největší úspěch?**

Asi to, že jsem stále napojená na svět imaginace a že dokážu namalovat to, co mě napadne. Mnoho umělců říká, že kdyby se malování začali živit, přestane je to bavit. Já to tak ale nemám. Jsem ráda, že jsem si zachovala dětskou radost z malování. Ten pocit je pořád stejný, jako když jsem byla malá. Vždycky jsem věděla, že si chci celý život hrát a malovat. A to se mi zatím daří.

KLÁRA ČIKAROVÁ

V INZERCE

O₂ TV
Celá hokejová extraliga živě

Na měsíc zdarma

Jedině v O₂ TV můžete poprvé v historii hokejového vysílání sledovat každý zápas svého klubu. Živě či ve zpětném zhlédnutí, podle toho, kdy máte čas a chuť.

Tipsport ELH

Akce platí do 31. 10. 2023 na nové služby s tarifem O₂ TV Bronzová a balíčkem Kino. Více o akci na o2.cz.